

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/15921.**

Benyújtás dátuma: **2021-04-19 13:41**

Parlex azonosító: **NSCKVWAH0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Gurmai Zita (MSZP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Novák Katalin, tárca nélküli miniszter (családokért felelős)**

Az interpelláció címe: **"Hány áldozata lesz még a Kormány elhibázott válságkezelésének?"**

Tisztelt Miniszter Asszony!

A koronavírus-pandémia arra ösztönöz minket, hogy társadalmunk egyéb láthatatlan vírusaival szemben is felvegyük a kesztyűt. A covid19 megállítására szolgáló korlátozó intézkedések közvetlenül hozzájárultak a családon belüli erőszakot elszenvedők számának növekedéséhez.

Fontos azonban hangsúlyozni, hogy nem a bezártság okozza önmagában a bántalmazást, csak kielezi a már egyébként is egyenlőtlen, bántalmazó kapcsolatokat, és több felületet biztosít a hatalomgyakorlásra, a bántalmazó akaratának fizikai betartására. A NANE (Nők a Nőkért Együtt az Erőszak Ellen Egyesület) elnöke tavaly év végén azt nyilatkozta, hogy duplájára nőtt a hozzájuk érkező bejelentések száma.

A jelenség felhívja a figyelmet a lakhatási problémák és a nők elleni erőszak kapcsolatára. A Habitat for Humanity jelentése szerint Magyarországon 2-3 millió ember sújt a lakhatási válság. A nők hátrányosabb munkaerőpiaci megítélése miatt, eleve alacsonyabb jövedelemmel rendelkeznek. A nők munkaerőpiaci helyzete a gyermekek számával párhuzamosan romlik. Kutatások igazolják, hogy a nők munkavállalási esélyeit 37 százalékkal csökkenti a gyermekvállalás, a gyermeküket egyedül nevelő nők szegénységi kockázata pedig különösen magas. A háztartáson belüli többletmunka, a gyermekekről való egyedüli gondoskodás, a lakhatási helyzetük olyan élethelyzetbe kényszeríti a nőket, amelynek egyenes eredménye, hogy nem tudnak a bántalmazó kapcsolatokról kilépni. Bevett gyakorlat a bántalmazó kapcsolatokban, hogy a nőknek és gyermekeiknek kell menekülniük a közös háztartásból az erőszakot elkövető helyett.

A szociális rendszer intézményei csak átmeneti időre vagy még annyira sem nyújtanak segítséget az áldozatoknak. Az ellátórendszer egyik legnagyobb problémája, hogy a mai napig nem került sor

hosszútávú lakhatási stratégia kidolgozására. A helyzet orvoslását éppen az Önök által megsarcolt önkormányzati rendszer jelenthetné. Ferencváros jó példa az állami szervezeti háttér hiányában a helyi szintű problémamegoldásra. A krízis-lakás hálózat megkönnyíti a bántalmazó közegben élő családok menekülését, életük újrakezdését, lakhatásuk megteremtését. A lakhatási támogatás csak az egyik pillére ezen nők speciális támogatásának. Szükségük van szakpszichológusra, biztonságos környezetre, ami segíti a trauma feldolgozását.

Mindezekre tekintettel kérdezem Miniszter Asszonyt:

1. Milyen hosszútávú lakhatási stratégiája van a Kormánynak, amely a nők elleni erőszak megszüntetésének alapvető eszköze kell, hogy legyen?
2. Hogyan járult hozzá a magyar Kormány a pandémia alatta a családon belüli erőszak mérsékléséhez?